

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(912)

198. posiedzenie
Komisji Ustawodawczej
w dniu 14 maja 2009 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Pierwsze czytanie projektu uchwały w sprawie uczczenia pamięci Wojciecha Korfantego – Współtwórcy II Rzeczypospolitej (druk senacki 557).

(Początek posiedzenia o godzinie 10 minut 05)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Piotr Zientarski)

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Witam szanownych państwa senatorów na posiedzeniu Komisji Ustawodawczej. Przepraszam za spóźnienie, ale związane jest ono z tym, że trwa pierwsze w tej kadencji spotkanie przewodniczących wszystkich komisji z marszałkiem. Na tym posiedzeniu jest omawiana aktywność poszczególnych komisji. Rozgorzała dyskusja. Niestety, musiałem je opuścić z uwagi na to nasze posiedzenie, które ma już numer, proszę państwa, sto dziewięćdziesiąty ósmy.

Chciałbym uświadomić wszystkim, że po następnym posiedzeniu będziemy mieli uroczyste, dwusetne posiedzenie. Spróbujemy to posiedzenie przeprowadzić w sposób bardziej uroczysty. Myślę, że odbędzie się ono 26 maja, w Dzień Matki. Zapraszamy na nasze posiedzenie pana marszałka.

Pan marszałek w szczególności zwraca uwagę na propagowanie planów pracy komisji, w związku z tym, jako że jestem pod tym wrażeniem, od razu przedstawiam państwu najbliższy plan.

W dzisiejszym porządku obrad przewidziane jest omówienie i przygotowanie projektu pierwszego czytania uchwały w sprawie uczczenia pamięci Wojciecha Korfatego – Współtwórcy II Rzeczypospolitej. Projekt zawarty jest w druku senackim nr 557.

Proszę państwa, udzielę głosu przedstawicielowi wnioskodawców, panu senatorowi Bronisławowi Korfantemu, który, jak państwo wiecie, należy do rodziny świętej pamięci Wojciecha Korfatego. Dziadek pana Bronisława Korfatego to rodzony brat Wojciecha Korfatego.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Bronisław Korfanty:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Koligacje rodzinne pan przewodniczący właściwie określił. Rzeczywiście tak jest. Wojciech Korfanty w terminologii genealogicznej był moim dziadkiem stryjecznym.

Chciałbym najpierw powiedzieć dwa słowa na temat tego, czemu chcielibyśmy podjąć tę uchwałę. Historia sięga ubiegłego roku, kiedy to w lipcu Sejmik Województwa Śląskiego podjął uchwałę, że rok 2009 będzie obchodzony na Śląsku jako Rok Wojciecha Korfatego. Wiążą się z tym dwie okrągłe rocznice: jedna dotyczy samego Wojciecha Korfatego, jako że w tym roku obchodzimy siedemdzie-

siątą rocznicę jego śmierci, a druga to dziewięćdziesiąta rocznica wybuchu pierwszego powstania śląskiego. Z tego powodu Sejmik Województwa Śląskiego przyjął tę uchwałę.

W związku z tym, że była to postać, która działała w II Rzeczypospolitej nie tylko na Śląsku, ale i w całej Polsce, zainicjowałem uczczenie przez Senat tą uchwałą działalności Wojciecha Korfantego. Wiązać się z tym będzie także wystawa, która zostanie otwarta o godzinie 12.00, po podjęciu tej uchwały, oraz panel dyskusyjny, który będziemy prowadzić później. To by było tyle na ten temat.

Każdy z państwa ma tekst uchwały przed sobą. Nie będę jej odczytywał, bo wszyscy mają ten tekst do wglądu. Chciałbym natomiast zadać pytanie, Panie Przewodniczący, bo nie jestem członkiem tej komisji, a chciałbym pewne poprawki, autopoprawki, wprowadzić, o to, czy ktoś musi tę uchwałę przejąć. Nie wiem, jaka jest procedura, proszę mi wyjaśnić. Powiem, w których miejscach proponuję poprawki.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Panie Senatorze, ma pan pełne prawo przedstawienia autopoprawek. Jedyne ograniczenie dotyczy głosowania. Bardzo proszę o przedstawienie autopoprawek.

Senator Bronisław Korfanty:

Panie Przewodniczący, w drugim akapicie jest treść następująca. Na razie odczytam część tekstu: „Wojciech Korfanty prowadził swą działalność narodową przez całe swe życie”. Tutaj użyte są dwa wyrazy: „swą” i „swe”.

(*Głos z sali: „...prowadził swą działalność narodową...”*)

Właśnie, „...prowadził swą działalność narodową przez całe swe życie...”.

(*Senator Grażyna Sztark: Swoje.*)

(*Głos z sali: Tak, swoje, bo swe to nie bardzo brzmi.*)

Swoje, dobrze, okej.

(*Głos z sali: Przez całe życie, bo wiadomo, że swoje.*)

Tak, może w ogóle skreślimy wyraz „swe”.

(*Głos z sali: „...przez całe życie...”*)

„...prowadził działalność narodową przez całe życie...”, czyli wyrazy „swą” i „swe” skreślamy.

Proszę mi także doradzić w drugiej kwestii. Po myślniku jest wyraz „gdy”. Chodzi o zwrot „gdy był posłem”. Zastanawiam się, czy ten wyraz w ogóle jest potrzebny.

(*Głos z sali: Może napisać: przez całe swoje dorosłe życie?*)

Nie, po myślniku byłoby: był posłem do Reichstagu. A więc bez wyrazu „gdy”. Czy państwo się z tym zgadzają? Proszę bardzo, jak pani senator uważa?

Senator Grażyna Sztark:

Uważam, że można byłoby postawić kropkę po wyrazie „życie” i kontynuować treść w odrębnym zdaniu: „Był posłem do Reichstagu...”. „Woj-

ciech Korfanty prowadził działalność narodową przez całe życie.” I po kropce: „Był posłem...” i tak dalej.

Senator Bronisław Korfanty:

Może tak być.

(*Senator Stanisław Gogacz: Może napisać: dorosłe życie?*)

Senator Grażyna Sztark:

Nie, nie, dorosłe nie. Wiadomo, że o to chodzi.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

„...przez życie...”, czyli wtedy, kiedy działał.

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

To może właśnie w ten sposób należałoby napisać, że prowadził swą działalność narodową od młodości lat.

Senator Bronisław Korfanty:

Nie, myślę, że pierwsze zdanie powinno być takie: „Wojciech Korfanty prowadził działalność narodową przez całe życie”. I dalej, po kropce, byłoby: „Był posłem do Reichstagu i Landtagu”. A później byłoby nowe zdanie.

(*Senator Grażyna Sztark: Tak jest, zdanie nie jest wtedy tasiemcem.*)

Tak, to prawda, wtedy to zdanie nie będzie takie rozwlekłe. I później zostałoby tak, jak jest, tyle że w tym ostatnim zdaniu po przecinku zmieniłbym zapis „działaczem Chrześcijańskiej Demokracji i prezesem Stronnictwa Pracy”. Wprowadziłbym tutaj poprawkę, ponieważ on był prezesem Chrześcijańskiej Demokracji i Stronnictwa Pracy. Skreśliłbym wyraz „prezesem”. Poza tym nie podoba mi się słowo „działacz”. A zatem napisalibyśmy po wyrazach „«Rzeczpospolita»” i „«Polonia»”, po przecinku, „prezesem Chrześcijańskiej Demokracji i Stronnictwa Pracy”.

(*Senator Grażyna Sztark: Dokładnie tak.*)

Tak byśmy napisali. I to są w zasadzie, jak myślę, wszystkie uwagi.

(*Senator Grażyna Sztark: „Gdy w lipcu 1922 r. Komisja Główna Sejmu RP powierzyła Wojciechowi Korfantemu misję utworzenia gabinetu...”*)

Niech pani senator mówi, proszę.

Senator Grażyna Sztark:

Jeśli można, oczywiście. Tu jest napisane: „Gdy w lipcu...”. I tu może też należałoby napisać: „W lipcu 1922 r. Komisja Główna Sejmu RP...”

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Ale nie, tu byłaby kropka. „...misję utworzenia gabinetu”. Kropka. I dalej: „W broszurze «W obronie prawa» przedstawił program rządu...”.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

A nie, przepraszam. Teraz dopiero zobaczyłam, dobrze, zobaczyłam teraz.

Senator Bronisław Korfanty:

Może to przeczytam.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Senator Grażyna Sztark: Dobrze, przepraszam.)

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Chodzi o istotę, o to, że on przedstawił program.

(Senator Grażyna Sztark: To prawda.)

Senator Bronisław Korfanty:

„Gdy w lipcu 1922 r. Komisja Główna Sejmu powierzyła Wojciechowi Korfantemu misję utworzenia gabinetu, w broszurze «W obronie prawa» przedstawił program rządu, stawiając mu za cel «pojednanie rozdartego waśniami partyjnymi społeczeństwa», «obronę prawa», «polityczną i społeczną sprawiedliwość», «praworządność», «zapewnienie powagi w oczach innych narodów», stworzenie obywatelom «możności spokojnej i uczciwej pracy». Ideałów tych nie miał jednak możliwości zrealizować”. Myślę, że tu są zacytowane dwie wypowiedzi, które w sposób jasny mówią o tym, kim był, co robił i tak dalej w 1939 r.

(Senator Grażyna Sztark: Może zmienić zwrot „stawiając mu”?)

Ale gdzie, Pani Senator?

Senator Grażyna Sztark:

To jest trzeci akapit: „Gdy w lipcu 1922 r. ...”. Chodzi o zwrot „stawiając mu za cel «pojednanie rozdartego waśniami...»...”. Nie „mu”. To nie brzmi dobrze: „mu”, „stawiając mu”.

(Głos z sali: Stawiając za jego cel.)

O, za cel. Stawiając za cel.

Senator Bronisław Korfanty:

A nie: za jego cel?

(Senator Grażyna Sztark: Za jego cel.)

Skreślamy „mu”, a dodajemy „jego”.

(Senator Grażyna Sztark: „...jego cel...”.)

(Głos z sali: Myślę, że: „uznając za jego cel”.)

Przewodniczący Piotr Zientarski:

„...misję utworzenia gabinetu..., stawiając za cel”. Wiadomo, że to dotyczy gabinetu.

(*Senator Grażyna Sztark: Rządu, dokładnie.*)
Rządu, czyli myślę, że wystarczy napisać „stawiając za cel”.
(*Senator Bronisław Korfanty: Nie dodajemy „jego”.*)
Nie, „stawiając za cel «pojednanie...»”.
(*Senator Bronisław Korfanty: Ale wyraz „mu” skreślamy.*)
Tak, bo wiadomo, że chodzi o cel działania rządu.

Senator Bronisław Korfanty:

Może przeczytam kolejny akapit. Proszę państwa o zgłaszanie ewentualnych uwag. „W sierpniu 1939 r., przed samą śmiercią, Wojciech Korfanty – uwolniony więzień twierdzy brzeskiej, wygnany z ukochanego Śląska i kraju – skierował do śląskiego ludu przesłanie: «Wypowiadam gorącą prośbę do ludu śląskiego, by pozostał wierny zasadom chrześcijańskim i swemu przywiązaniu do Polski, by nie ustawał w pracy i poświęceniu, aby z Polski zrobić taką Polskę, jaka jest godna naszych marzeń, Polskę wielką, mocarstwową, Polskę katolicką, praworządną, zawsze sprawiedliwą»”. Taka jest zacytowana dosłownie treść. Myślę, że pozostała treść nie wzbudza większych uwag.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)
Proszę?

Senator Grażyna Sztark:

To jest pełny cytat.

Senator Bronisław Korfanty:

Tak, to jest pełny cytat. Jeden i drugi.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Mam jeszcze uwagę, proszę państwa. Chodzi o stronę pierwszą. „W sierpniu 1939 r., przed samą śmiercią, Wojciech Korfanty – uwolniony więzień... skierował – i tu są słowa – do śląskiego ludu”. Te słowa są powtórzone: „skierował do śląskiego ludu przesłanie: «Wypowiadam gorącą prośbę do ludu śląskiego...»”.

(*Senator Bronisław Korfanty: Aha, aha.*)

Chodzi o to, żeby zrezygnować z użycia dwa razy określenia: do śląskiego ludu, bo adresat przesłania jest podany w cytacie i w związku z tym nie ma potrzeby dublowania.

(*Senator Bronisław Korfanty: Tak, to jest trochę masło maślane.*)
Tak jest.

Senator Bronisław Korfanty:

„...skierował przesłanie: «Wypowiadam gorącą prośbę do ludu śląskiego...»”.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Tak jest. Wiadomo, do kogo jest skierowane przesłanie.
Czy są jeszcze uwagi?

Senator Bronisław Korfanty:

Myślę, że poza tym te ostatnie dwa akapity nie budzą zastrzeżeń. Proszę jeszcze się na tym skoncentrować. Ja nie jestem ani polonistą, ani prawnikiem, a więc liczę na pomoc komisji w tym zakresie.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Przewodniczący Piotr Zientarski:

„...który przez swe umiłowanie Ojczyzny i ogromne poświęcenie zwrócił Polsce Górny Śląsk”. Nie jest to zbyt dobrze sformułowane.

(Senator Zbigniew Cichoń: Przepraszam bardzo, czy można, Panie Przewodniczący?)

Tak, proszę.

Senator Zbigniew Cichoń:

Proszę państwa, zastanawiam się nad sformulowaniem „Wojciech Korfanty prowadził swą działalność narodową”. Czy nie należałoby, zważywszy na to, że to była działalność również na forum międzynarodowym, użyć sformułowania „swą działalność patriotyczną”? Nasunęła mi się taka refleksja.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Głos z sali: Określenie „patriotyczną” moim zdaniem nie jest dobre.)

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Wtedy inaczej kojarzyła się działalność narodowa, jako endecja. O to chodzi, to w tym sensie.

Senator Zbigniew Cichoń:

O to mi chodzi, aby nie przypisywano mu, że był endekiem, bo przecież on nie był endekiem.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Tak, to w tym sensie, żeby nie mieszać.

(Senator Stanisław Gogacz: Można?)

Tak, proszę bardzo, pan senator Gogacz.

Senator Stanisław Gogacz:

Chciałbym jeszcze wrócić do akapitu trzeciego i zwrócić uwagę, że mimo wszystko, kiedy się to czyta, wydaje się w pierwszym momencie, że powierzenie Wojciechowi Korfantemu misji utworzenia gabinetu nastąpiło w dokumencie zwanym broszurą. Może należałoby po wyrazach „powierzyła Wojciechowi Korfantemu misję

utworzenia gabinetu” wstawić po przecinku wyraz „wówczas”, czyli byłoby: „wówczas w broszurze” i tak dalej.

(*Głos z sali*: „...misję utworzenia gabinetu, wówczas w broszurze...”.)

Mnie troszeczkę brakuje właśnie takiego połączenia. To się jedno z drugim zlewa: „utworzenia gabinetu, w broszurze”.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Nie, on wydał broszurę, w której zawarte były zasady.

Senator Stanisław Gogacz:

Ale to brzmi tak, jakby w broszurze „W obronie prawa” została powierzona misja.

(*Senator Bronisław Korfanty*: Tak, tak.)

(*Senator Grażyna Sztark*: Ale jak się to czyta...)

Proponuję dodać wyraz „wówczas”, a więc napisać: wówczas w broszurze.

(*Głos z sali*: Tak, aby skrócić zdanie.)

Nie, po przecinku wstawić wyraz „wówczas”.

Senator Zbigniew Cichoń:

Albo można przestawić szyk zdania, proszę państwa. Po wyrazach „utworzenia gabinetu” byłby przecinek i wyrazy „przedstawił program w broszurze „W obronie prawa”.

(*Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil*: Czy można?)

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Proszę bardzo, przedstawiciel Biura Legislacyjnego.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Moim zdaniem nie ma potrzeby dodania wyrazu „wówczas”, dlatego że przecinek po wyrazie „gabinetu” jednoznacznie wskazuje, że Komisja Główna Sejmu RP powierzyła Wojciechowi Korfantemu misję utworzenia gabinetu, ale nie w broszurze „W obronie prawa”. Gdyby tego przecinka nie było, wtedy można byłoby mieć tego typu wątpliwość. Trzeba wziąć pod uwagę, że zdanie rozpoczyna od słów: „Gdy w lipcu 1922 r.” i tak dalej, i to koresponduje z dalszą częścią zdania, rozpoczynającą się od słów „w broszurze «W obronie prawa»”. Moim zdaniem nie budzi wątpliwości, że misja nie została powierzona drogą broszury „W obronie prawa”. Dziękuję.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Mam jedną wątpliwość dotyczącą tekstu na stronie drugiej: „Jesteśmy pełni uznania dla Wojciecha Korfanteo, który przez swe umiłowanie Ojczyzny

i ogromne poświęcenie zwrócił Polsce Górny Śląsk”. Określenie „zwrócił” w moim przekonaniu byłoby bardziej odpowiednie w odniesieniu do władców. Wiadomo, że przyczynił się do tego.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Rozumiem, ale czy nie brzmiałoby lepiej: przez swe umiłowanie Ojczyzny i ogromne poświęcenie przyczynił się do zwrotu... Nie, nie przyczynił się.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Senator Zbigniew Cichoń: To jest przenośnia, bardzo ładna).

Senator Grażyna Sztark:

Można w cudzysłowie napisać „zwrócił”.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Może w cudzysłowie.

(Senator Bronisław Korfanty: Tak się mówiło.)

Albo „przywrócił”. „...i ogromne poświęcenie przywrócił...”.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Michał Gil:

Zawsze zależy to od uznania Wysokiej Komisji. To jest kwestia bardziej semantyczna niż prawna. Wydaje mi się, że nie ma potrzeby umieszczać tego wyrazu w cudzysłowie.

Senator Stanisław Gogacz:

Jeśli zapisalibyśmy wyraz „zwrócił” w cudzysłowie, to byłoby to niezręczne.

(Senator Grażyna Sztark: Nie, nie.)

No właśnie. „...przez swe umiłowanie Ojczyzny i ogromne poświęcenie...”

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Chodzi o to, że były powstania i tak dalej. I to nie tylko on ma zasługi. O to chodzi, żeby nie urazić poprzez to, że on zawłaszczy, że tak powiem, całość.

(Senator Grażyna Sztark: Przez swoją działalność.)

Właśnie. Dlatego chcę zaproponować, nie umniejszając niczego, aby zapisać „przez swe umiłowanie Ojczyzny i ogromne poświęcenie doprowadził do zwrotu...”.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie, „pomógł” nie.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Chodzi o to, żeby nie było jakichś nieporozumień, bo to byli powstańcy. On stał na czele. Wiadomo, ogromne poświęcenie.

(Senator Grażyna Sztark: Przyczynił się do powrotu.)

Przyczynił się to za mało powiedziane.

(Senator Grażyna Sztark: Nie, nie.)

Zintegrował.

(*Senator Grażyna Sztark*: Też nie. To nie.)

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Miałem przed chwilą pomysł i mi wypadł. „...przez swe umiłowanie Ojczyzny...”

(*Głos z sali*: Może: doprowadził do przyłączenia?)

(*Senator Stanisław Gogacz*: Sprawił, że Polska odzyskała Górny Śląsk. Sprawił, może tak.)

(*Głos z sali*: Ale to jest różnica.)

Jest różnica między tym a „zwrócił”. Władca zwraca.

(*Senator Stanisław Gogacz*: Sprawił?)

(*Senator Grażyna Sztark*: Sprawił.)

(*Senator Stanisław Gogacz*: Sprawił, że Górny Śląsk wrócił do Polski.)

O, tak.

(*Senator Grażyna Sztark*: Stał się polski.)

(*Senator Stanisław Gogacz*: Sprawił, że Górny Śląsk wrócił do Polski.)

Sprawił, że Górny Śląsk powrócił do Polski.

(*Senator Grażyna Sztark*: Tak, dobrze.)

(*Senator Stanisław Gogacz*: ...powrócił do Polski.)

Myślę, że to jest właściwsze.

(*Senator Grażyna Sztark*: Sprawił, że Górny Śląsk powrócił do Polski, tak.)

Senator Bronisław Korfanty:

Jeszcze raz przeczytam pełny tekst: „Jesteśmy pełni uznania dla Wojciecha Korfantego, który przez swe umiłowanie Ojczyzny i ogromne poświęcenie sprawił, że Górny Śląsk powrócił do Polski”. Tak, myślę, że to jest słuszna uwaga. Tak, dlatego że inni mogliby się obrazić.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Tak, sprawił.

(*Senator Grażyna Sztark*: Tak, miał moc sprawczą.)

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Proponuję, żeby te poprawki redakcyjne potraktować jako jedną...

(*Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil*: Czy można?)

Tak, bardzo proszę, przedstawiciel Biura Legislacyjnego.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Michał Gil:

Wysoka Komisjo, mam jeszcze dwie uwagi, czysto gramatyczne. W tytule uchwały w sprawie uczczenia pamięci Wojciecha Korfantego po danych umieszczonych w nawiasie i po myślniku są wyrazy „Współtwórcy II Rzeczypospolitej”. Chyba lepiej byłoby, gdyby wyraz „Współtwórcy” był napisany małą literą. Nie ma uzasadnienia, aby pisać ten wyraz dużą literą.

Senator Bronisław Korfanty:

Początkowo miało być napisane: wielkiego Polaka i wielkiego Ślązaka, ale ze względu na to, że taki tytuł ma wystawa, napisano: współtwórcy. Będzie to bardziej spójne. Wyraz „współtwórcy” może być napisany małą literą.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

Druga uwaga dotyczy drugiego zdania w pierwszym akapicie: „Z jego postacią wiązą się najpiękniejsze karty w dziejach Górnego Śląska – powrotu do Macierzy”. Proponuję, aby zamiast wyrazów: „powrotu do Macierzy” napisać „powrót do Macierzy”.

Senator Bronisław Korfanty:

Aha, nie „powrotu do Macierzy, tylko „powrót do Macierzy”. Może tak być.
(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

To jest drugie zdanie w pierwszym akapicie.

Senator Bronisław Korfanty:

Drugie zdanie w pierwszym akapicie: „Z jego postacią...”.
(*Głos z sali: ...wiążą się najpiękniejsze karty w dziejach Górnego Śląska – powrót do Macierzy*.)
Tak, „powrót do Macierzy”.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

Dziękuję, to wszystko.

Senator Bronisław Korfanty:

Mamy wszystko zanotowane, Panie Przewodniczący, tak? Pani zanotowała wszystkie uwagi?
(*Głos z sali: Tak.*)

Tak, wszystko jest zanotowane. Pierwsza poprawka dotyczy wyrazów „powrót do Macierzy”. Później skreślamy wyrazy „swą” i „swe” i kończymy kropką. Skreślamy wyraz „gdy” i myślnik. Nowe zdanie rozpoczynamy od wyrazu „Był”.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Tak jest. Skreślamy też wyrazy „do śląskiego ludu”.
(*Senator Bronisław Korfanty: Proszę?*)
Dwa razy jest użyte to określenie. Jedno skreślamy.

Senator Bronisław Korfanty:

Ale później od nowego zdania zaczynamy w drugim akapicie. To jest to, o czym powiedziała pani senator. Zmieniamy w tym miejscu. Po wyrazie „«Polonia»” jest przecinek, a następnie są wyrazy „prezesem Chrześcijańskiej Demokracji i Stronnictwa Pracy”. Potem skreślamy wyraz „mu”. A więc będzie sformułowanie „stawiając za cel”. Następnie skreślamy wyrazy „do śląskiego ludu”. I większa poprawka: po wyrazach „ogromne poświęcenie” wstawiamy wyrazy „sprawił, że Górny Śląsk powrócił do Polski”.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Tak jest.

(*Senator Grażyna Sztark: Jest w tym zakresie zgodność.*)

(*Senator Bronisław Korfanty: Tak, to by było wszystko.*)

W takim razie proponuję...

(*Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: Czy można?*)

Tak, bardzo proszę.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

Proponuję, żeby poprawka miała następującą treść: a) w tytule wyraz „Współtwórcy” zastępuje się wyrazem „współtwórcy”, b) treść uchwały otrzymuje następujące brzmienie... I treść w takim brzmieniu, jak ustalono.

(*Głosy z sali: Bardzo dobrze, bardzo dobrze.*)

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Tak jest.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem tych dwóch poprawek? (5)

Dziękuję. Jednomyślnie za.

Poprawki zostały przyjęte.

Przystępujemy do głosowania nad całym tekstem uchwały.

Kto jest za przyjęciem tego tekstu w całości? (5)

Dziękuję bardzo. Jednomyślnie za.

I jeszcze wybór sprawozdawcy.

Kto chciałby być sprawozdawcą?

(*Senator Bronisław Korfanty: Ja mogę.*)

Nie, ktoś z Komisji Ustawodawczej.

(*Senator Grażyna Sztark: Trzeba wybrać godną osobę.*)

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Panie Wnioskodawco, pan ma taki luksus, że może pan wskazać sprawozdawcę.

(*Senator Grażyna Sztark: Proszę wskazać.*)

(*Senator Bronisław Korfanty: Może pana senatora poproszę.*)

(*Senator Grażyna Sztark: O, mecenas.*)

Sprawozdawcą będzie pan senator Cichoń.

Czy są inne propozycje? Nie ma.

Zamykam posiedzenie komisji.

Dziękuję bardzo.

(Senator Grażyna Sztark: Dziękujemy.)

(Koniec posiedzenia o godzinie 10 minut 31)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851